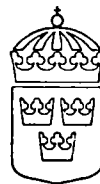

Regeringens proposition

1985/86: 56

med förslag om allmänt ombud inom
folkbokföringen

Prop.
1985/86: 56

Regeringen föreslår riksdagen att anta det förslag som har tagits upp i bifogade utdrag ur regeringsprotokollet den 31 oktober 1985.

På regeringens vägnar

Olof Palme

Kjell-Olof Feldt

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att det inrättas ett allmänt ombud som skall ha till uppgift att föra det allmännas talan i ärenden om kyrkobokföring och mantalsskrivning. Det allmänna ombudet skall placeras på riksskatteverket och ha hela riket som verksamhetsområde.

Lagförslaget i denna proposition har granskats av lagrådet. Propositionen innehåller därför tre huvuddelar: lagrådsremissen (s. 5), lagrådets yttrande (s. 13) och föredragandens ställningstagande till lagrådets synpunkter m. m. (s. 14).

Den som vill ta del av samtliga skäl för lagförslaget måste därför läsa alla tre delarna.

Lag om ändring i folkbokföringsförordningen (1967:198)

Härigenom föreskrivs i fråga om folkbokföringsförordningen (1967:198) dels att i 1, 4–6, 10, 19, 22, 40 och 59–63 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att i 5, 8, 17, 29, 38 och 61–63 §§ ordet "förordning" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "lag" i motsvarande form,

dels att rubriken till förordningen samt 41 och 45–47 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Folkbokföringsförordning

Folkbokföringslag

3 a §

Det allmännas talan i ärenden om kyrkobokföring eller mantals-skrivning enligt denna lag förs av ett allmänt ombud.

Det allmänna ombudet får även föra talan till enskilds eller kommuns förmån.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

41 §

Ansökan om mantalsskrivning med avvikelse från vad som upptagits i stomme till mantalslängd får göras av enskild person i fråga om hans mantalsskrivning och av kommun i fråga som rör kommunen.

Ansökan om mantalsskrivning med avvikelse från vad som upptagits i stomme till mantalslängd får göras av enskild person i fråga om hans mantalsskrivning och av kommun i fråga som rör kommunen samt av det allmänna ombudet.

Ansökan göres senast den 5 februari mantalsåret hos den lokala skattemyndighet som skall vidtaga den yrkade åtgärden. Ansökan bör vara skriftlig men får göras muntligen vid inställelse hos den lokala skattemyndigheten.

45 §¹

Mot beslut i kyrkobokföringsärenden som underställes länsrätt eller domkapitel eller avser föreläggande av pastorsämbete enligt 30 eller 33 § eller 57 § andra stycket får talan icke föras.

Beslut i kyrkobokföringsärenden som underställs länsrätt eller domkapitel eller avser föreläggande av pastorsämbete enligt 30 eller 33 § eller 57 § andra stycket får inte överklagas.

¹ Senaste lydelse 1979:180.

Talan mot beslut i annat kyrkobokföringsärende föres genom besvär

a) hos länsrätten om beslutet meddelats av pastorsämbete och avser fråga om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister.

b) hos domkapitlet om beslutet meddelats av pastorsämbete och avser annan fråga,

c) hos länsrätten om beslutet meddelats av den lokala skattemyndigheten i Stockholm eller Göteborg.

Talan i fråga om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister får föras av den vars kyrkobokföring beröres av beslutet och av kommunen.

Beslut i annat kyrkobokföringsärende överklagas genom besvär

Frågor om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister får överklagas av den vars kyrkobokföring berörs av beslutet, av kommunen och av det allmänna ombudet. Besvär av det allmänna ombudet skall anföras inom tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

I annan fråga än som avses i tredje stycket får talan föras av den som beröres av beslutet. Talan i sådan fråga får föras utan inskränkning i tiden.

46 §²

Mot lokal skattemyndighets beslut i ärende om mantalsskrivning som underställes länsrätt får talan icke föras.

Talan mot beslut av lokal skattemyndighet i annat mantalsskrivningsärende föres genom besvär hos länsrätten. Talan får föras av den vars mantalsskrivning beröres av beslutet och av kommunen.

Lokal skattemyndighets beslut i ärende om mantalsskrivning som underställs länsrätt får inte överklagas.

Beslut av lokal skattemyndighet i annat mantalsskrivningsärende får överklagas genom besvär hos länsrätten. Talan får föras av den vars mantalsskrivning berörs av beslutet, av kommunen och av det allmänna ombudet.

Besvären skall ha inkommit senast den 15 april mantalsåret.

47 §³

Innan underställt ärende avgöres, skall person och kommun som får föra talan i ärendet beredas tillfälle att yttra sig över det som är av betydelse för avgörandet.

Innan underställt ärende avgöres, skall person, kommun och allmänt ombud som får föra talan i ärendet beredas tillfälle att yttra sig över det som är av betydelse för avgörandet.

² Senaste lydelse 1979:180.

³ Senaste lydelse 1979:180.

Prop. 1985/86: 56

Innan länsrätt eller domkapitel avgör besvärstående inhämtas yttrande från beslutsmyndigheten och beredes den som, förutom klaganden, får föra talan i ärendet tillfälle att avge yttrande över det som är av betydelse för avgörandet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 men tillämpas inte i mål som har anhängiggjorts i länsrätten dessförinnan.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 17 oktober 1985

Närvarande: statsrådet I. Carlsson, ordförande, och statsråden Lundkvist, Feldt, Sigurdsen, Gustafsson, Leijon, Hjelm-Wallén, Peterson, Bodström, Göransson, Gradin, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Thunborg, Wickbom, Johansson

Föredragande: statsrådet Feldt

Lagrådsremiss om allmänt ombud inom folkbokföringen

1 Inledning

Frågan om att inrätta ett allmänt ombud inom folkbokföringen har diskuterats i olika sammanhang sedan lång tid tillbaka. Jag vill här bara erinra om att frågan behandlats av hemvistsakkunniga som i betänkandet (SOU 1976:39) Hemvist angav principerna för en sådan ombudsfunktion. Betänkandet ledde dock inte fram till något lagförslag. Regeringen bemyndigade den 10 mars 1983 chefen för finansdepartementet att tillkalla en kommitté med uppgift att utarbeta förslag till en ny folkbokföringslag. Kommittén antog namnet 1983 års folkbokföringskommitté (Fi 1983:04). Enligt direktiven (Dir 1983:28) skall kommittén bl. a. bygga vidare på hemvistsakkunnigas förslag om allmänt ombud.

I december 1983 lämnade kommittén (f. d. överdirektören Eric Hallman, ordförande, organisationschefen Ove Holmberg samt riksdagsledamöterna Bengt Kindbom, Elvy Nilsson och Ingegerd Troedsson) delbetänkandet (Ds Fi 1983:31) Allmänt ombud inom folkbokföringen. Förslaget innebär att staten genom ett allmänt ombud ges rätt att föra talan i ärenden om kyrkobokföring och mantalsskrivning enligt folkbokföringsförordningen (1967:198).

Betänkandet har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna och en sammanställning av deras yttranden bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 1*.

2 Allmänt ombud inom folkbokföringen

Mitt förslag: Staten ges genom ett allmänt ombud rätt att föra talan i ärenden om kyrkobokföring och mantalsskrivning.

Besvärstiden för det allmänna ombudet skall i kyrkobokföringsärenden vara tre veckor räknat från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

Det allmänna ombudet skall vara administrativt knutet till riksskatteverket (RSV).

Kommitténs förslag: Överensstämmer med mitt förslag, med undantag av att besvärstiden föreslås vara fem veckor.

Remissinstanserna: Remissinstanserna är över lag positiva till kommitténs förslag. Flera remissinstanser framhåller dock att regionala ombud så småningom bör införas. Vidare är några remissinstanser kritiska till kommitténs förslag om fem veckors besvärstid.

Skälen för mitt förslag: Det finns starka samband mellan å ena sidan folkbokföringen och å andra sidan beslut om beskattning, avgifter och bidrag. Det är därför av stor betydelse för såväl de enskilda som det allmänna att folkbokföringsbesluten är riktiga. Enligt nuvarande ordning tillkommer rätten att överklaga beslut i kyrkobokförings- och mantalsskrivningsärenden bara den som beslutet avser och berörda kommuner. Staten saknar således besvär rätt.

Det är enligt min mening angeläget att ett allmänt ombud nu inrättas på folkbokföringsområdet så att det allmänna ges konkreta möjligheter att bevaka folkbokföringen. Jag föreslår därför att staten genom allmänt ombud ges rätt att föra talan i ärenden om kyrkobokföring och mantalsskrivning enligt folkbokföringsförordningen (1967:198), FBF. Bestämmelsen bör enligt min mening tas in i en särskild paragraf, 3 a § FBF.

Det allmänna ombudet bör enligt min mening inrikta sin verksamhet på två huvuduppgifter. För det första skall han bevaka att folkbokföringen blir korrekt i samband med inflyttning till eller avflyttning från riket. För att kunna lösa denna uppgift bör det allmänna ombudet förutom besvär rätt också ges rätt att ansöka om ändring av mantalsskrivningen i enlighet med 41 § FBF. För det andra skall han bevaka att från prejudikatsynpunkt viktiga folkbokföringsmål förs vidare till avgörande i domstolarna. Bevakningen av rent kommunala intressen bör emellertid fortfarande ligga på kommunerna själva. Eftersom det allmänna ombudet skall bevaka mål av prejudikatintresse är det lämpligt att han i likhet med den enskilde och kommunen lämnas tillfälle att yttra sig i de ärenden som underställs länsrätt eller kammarrätt. I dessa ofta komplicerade ärenden torde ombudets yttrande många gånger kunna vara till hjälp vid ärendenas avgörande. Förslaget föranleder ändring av 47 § FBF.

Vad gäller besvärstiden för allmänt ombud i kyrkobokföringsärenden anser jag att den bör bestämmas till tre veckor, vilket är den normala besvärstiden inom förvaltningsprocessen. Enligt min mening finns det inte tillräckliga skäl att avvika från denna generella besvärstid. Normalt räknas

besvärstiden från delfåendet. Jag föreslår dock att besvärstiden för allmänt ombud i kyrkobokföringsmål, i likhet med vad som gäller för t. ex. allmänt ombud i körkortsmål och taxeringsintendent i skattemål, skall räknas från den dag då det överklagade beslutet meddelades. Med denna lösning behöver inte domstolarna och ombudet belastas med ett delgivningsförfarande. Den särskilda regeln om besvärstid för allmänna ombudet bör tas in i 45 § FBF. Besvärstiden i mantalsskrivningsärenden löper enligt 46 § FBF ut den 15 april för den enskilde och kommunen. Denna besvärstid bör enligt min mening gälla också för det allmänna ombudet.

Det allmänna ombudet bör organisatoriskt vara fristående från beslutsmyndigheterna. Åtminstone t. v. bör bara ett allmänt ombud inrättas som administrativt knyts till RSV. Såsom tillsynsmyndighet har RSV kunskaper och erfarenheter inom folkbokföringen och verket har också tillgång till erforderligt underlag, såsom rikstäckande registrering och avisering, för allmänna ombudets verksamhet. Enligt min bedömning kan arbetsuppgifterna utföras inom ramen för tillgängliga resurser. Det allmänna ombudet inom folkbokföringen bör lämpligen inrättas fr. o. m. den 1 juli 1986.

Slutligen vill jag tillägga följande i fråga om utformningen av den nya 3 a §. Kommittén har i sitt betänkande framhållit att i det allmänna ombudets uppgift kan behöva ingå att föra talan till enskilds eller kommuns förmån i fall där staten inte kan anses ha ett direkt intresse av en prövning. Med tanke härpå har kommittén föreslagit en uttrycklig bestämmelse om att det allmänna ombudet får föra talan till enskilds eller kommuns förmån. Enligt min mening behövs inte en sådan bestämmelse. Så som paragrafen i övrigt föreslås utformad bör det allmänna ombudet ändå kunna föra talan på det sätt som kommittén funnit önskvärt.

3 Upprättat förslag

I enlighet med vad jag nu har anfört har inom finansdepartementet upprättats förslag till lag om ändring i folkbokföringsförordningen (1967:198).

Förslaget bör fogas till protokollet i detta ärende som *bilaga 2*.

4 Hemställan

Jag hemställer att lagrådets yttrande inhämtas över lagförslaget.

5 Beslut

Regeringen beslutar i enlighet med föredragandens hemställan.

Sammanställning av remissyttranden över 1983 års folkbokföringskommittés delbetänkande Allmänt ombud inom folkbokföringen (Ds Fi 1983:31)

Efter remiss har yttranden över betänkandet avgetts av kammarrätten i Jönköping, justitiekanslern, riksskatteverket (RSV), kyrkobokföringsinspektörerna i Uppsala stifts norra inspektionsområde och Karlstads stift, lokala skattemyndigheten i Göteborgs fögderi, länsstyrelserna i Stockholms och Västernorrlands län, statistiska centralbyrån, Svenska kyrkans centralstyrelse, Svenska kommunförbundet, Landsorganisationen i Sverige (LO), Tjänstemännens centralorganisation (TCO), Centralorganisationen SACO/SR, Skatteförenklingskommittén (B 1982:03). Länsstyrelsen i Stockholms län har bifogat ett yttrande från lokala skattemyndigheten i Stockholms fögderi. Centralorganisationen SACO/SR har som eget remissyttrande åberopat ett yttrande från medlemsförbundet JUSEK.

Gemensamt yttrande har även inkommit från lokala skattemyndigheter i Stockholms län utom Stockholm.

Allmänt ombud inom folkbokföringen

1 Allmänna synpunkter

Remissinstanserna är överlag positiva till kommitténs förslag att på folkbokföringsområdet inrätta allmänt ombud som skall företräda staten.

RSV, skatteförenklingskommittén och kyrkobokföringsinspektören i Uppsala stifts norra inspektionsområde framhåller att det är angeläget att kommitténs förslag genomförs skyndsamt och innan en ny folkbokföringslag eventuellt införs.

RSV betonar att behovet av besvärsmål för det allmänna i folkbokföringsmål länge varit klart uttalat. Det är följaktligen enligt RSV angeläget att frågan snarast löses. Med de allmänna utgångspunkter för ombudets verksamhet som anges i betänkandet anser RSV att det finns ett angeläget behov av allmänt ombud för folkbokföringen oavsett om förvaltningsutredningens förslag beträffande rätt att överklaga beslut av prejudikatintresse skulle förverkligas.

Skatteförenklingskommittén (SFK) har också tagit upp förvaltningsrättsutredningens betänkande SOU 1983:73 och anför:

Förvaltningsrättsutredningen har nyligen i sitt betänkande (SOU 1983:73) Ny förvaltningslag föreslagit att beslut av en statlig myndighet skall kunna överklagas av en central statlig myndighet i vissa situationer. SFK anser dock för sin del att en ordning med besvärberättigade allmänna ombud förefaller vara en mer tilltalande lösning, i vart fall vad gäller förhållandena på skatteområdet.

För SFK:s fortsatta överväganden är det väsentligt med erfarenheter från olika förvaltningsområden där allmänna ombud verkar. SFK tillstyrker 1983 års folkbokföringskommittés förslag att allmänna ombud inrättas inom folkbokföringen.

2 Organisatorisk uppbyggnad

Prop. 1985/86: 56

Samtliga remissinstanser tillstyrker att ett allmänt ombud inrättas centralt för hela riket och att ombudet administrativt knyts till RSV.

Kyrkobokföringsinspektören i Uppsala stifts norra inspektionsområde, länsstyrelsen i Stockholms län och lokala skattemyndigheterna i Stockholms län framhåller emellertid att regionala ombud så småningom också bör införas.

Kammarrätten i Jönköping anför att man efter några års verksamhet kan bedöma om och hur en regional utbyggnad skall ske.

RSV anser i sitt yttrande att någon annan placering än den föreslagna i praktiken inte torde vara möjlig, då ombudet i sin verksamhet blir starkt beroende av samarbetet med RSV:s folkbokföringssektion för att få tillgång till erforderligt underlag för sin verksamhet.

Lokala skattemyndigheten i Göteborgs fögderi förordar att den föreslagna centrala placeringen av ett ombud redan i ett inledningsskede kombineras med en regionalt placerad funktion i åtminstone Göteborgsregionen.

3 Uppgifter och behörighet

Vad gäller allmänna ombudets uppgifter anför kammarrätten i Jönköping följande:

Ombudet bör i första hand inrikta sig på ärenden avseende om en person är rätteligen kyrkobokförd/mantalsskriven i riket eller inte, men i den mån resurserna räcker till kan ombudet även driva enstaka andra mål av intresse för rättsutvecklingen. Det gör att ombudet inte bör belastas med att yttra sig i mera rutinbetonade mål. Förvaltningsdomstolarna bör inte heller när inte ombudet anmält att han vill föra talan, delge alla inlagor med ombudet. I sådana fall kan det räcka att han får del av domen, så att han kan bedöma om han vill överklaga. Regler med detta innehåll bör ges i administrativ ordning.

RSV anför:

Kommittén anser att det allmänna ombudet bör inrikta sin verksamhet på uppgiften som företrädare för staten. Enligt RSVs mening är det emellertid inte lämpligt att genom uttalanden i motiven prioritera mellan ombudets arbetsuppgifter. Den prejudikatsökande verksamheten kommer att behöva ta en större del av resurserna i anspråk i ett inledningsskede. I många fall kan dessutom uppgiften som företrädare för statens intresse vara svår att fullgöra på ett processekonomiskt sätt innan rättsläget klarlagts.

Länsstyrelsen i Stockholms län anser att det bör prövas om ombudsverksamheten skall gälla frågor som avser tillämpning av andra folkbokförings- och kyrkobokföringsregler än de som omfattas av kommitténs förslag, t. ex. namnlagsfrågor.

Kyrkobokföringsinspektören i Karlstads stift understryker vikten av att

allmänna ombudet deltar i den konferensverksamhet som RSV sedan länge bedriver tillsammans med rikets kyrkobokföringsinspektörer och att en samverkan stadgas med resp. kyrkobokföringsinspektör.

Svenska kyrkans centralstyrelse och kyrkobokföringsinspektören i Uppsala stifts norra inspektionsområde påpekar att aviseringen från pastorsämbetena till det allmänna ombudet medför en utökning av arbetet på vissa pastorsexpeditioner, som har att handlägga många frågor om in- och utvandring. Centralstyrelsen säger sig förutsätta att aviseringsskyldighetens omfattning kan begränsas och huvudsakligen bygga på den länsvisa registreringen.

Två remissinstanser har yttrat sig över den föreslagna besvärstiden för allmänna ombudet.

Kammarrätten i Jönköping anför:

Kommittén föreslår att besvärstiden för allmänt ombud av främst administrativa skäl bestäms till fem veckor från den dag det överklagade beslutet meddelades. Därmed skulle inte domstolarna och ombudet belastas med ett delgivningsförfarande. I denna del ställer sig kammarrätten tveksam till kommitténs förslag. Det är värdefullt att förvaltningsprocessens regler om besvärstid är så enhetliga som möjligt. De avvikelser som i specialförfattningar görs från regeln i 7 § förvaltningsprocesslagen och 12 § förvaltningslagen om tre veckors besvärstid räknat från delfäendet bör vara få och likartade. En bestämmelse om fem veckors besvärstid finns kammarrätten veterligt för närvarande inte i någon författning. Om en besvärstid av tre veckor räknat från beslutets dag bedöms som för kort för det allmänna bör i stället normalbestämmelsen om tre veckor från delfäendet gälla. Det antal delgivning som allmänna ombudet skulle få ta emot från domstolarna kan uppskattas till cirka 10 per arbetsdag. Antalet underrettelser enligt 83 § förslaget till folkbokföringskungörelse torde inte behöva bli så mycket större. Delgivningsförfarandet kan därför inte anses alltför administrativt betungande. Beaktas bör också att en ytterligare blankett för fullföljdshänvisning skulle innebära ökade risker för förväxling och en belastning på domstolarnas administration.

Lokala skattemyndigheterna i Stockholms län utom Stockholm anför:

Besvärstiderna synes snålt tilltagna och bör ökas något analogt med besvärstiderna för det allmänna inom taxeringsprocessen. Besvärstiden enligt 45 § folkbokföringsförordningen bör förlängas till åtminstone tre månader. Besvärstiden rörande mantalsskrivning enligt 46 § folkbokföringsförordningen bör utsträckas till den 15 augusti.

Förslag till

Lag om ändring i folkbokföringsförordningen (1967:198)

Härigenom föreskrivs i fråga om folkbokföringsförordningen (1967:198) dels att i 1, 4–6, 10, 19, 22, 40 och 59–63 §§ ordet "Konungen" skall bytas ut mot "regeringen",

dels att i 5, 8, 17, 29, 38 och 61–63 §§ ordet "förordning" i olika böjningsformer skall bytas ut mot "lag" i motsvarande form,

dels att rubriken till förordningen samt 41 och 45–47 §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i förordningen skall införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Folkbokföringslag

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §

Det allmännas talan i ärenden om kyrkobokföring eller mantalsskrivning enligt denna lag förs av ett allmänt ombud.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer förordnar det allmänna ombudet och ersättare för denne.

41 §

Ansökan om mantalsskrivning med avvikelse från vad som upptagits i stomme till mantalslängd får göras av enskild person i fråga om hans mantalsskrivning och av kommun i fråga som rör kommunen.

Ansökan om mantalsskrivning med avvikelse från vad som upptagits i stomme till mantalslängd får göras av enskild person i fråga om hans mantalsskrivning och av kommun i fråga som rör kommunen samt av det allmänna ombudet.

Ansökan göres senast den 5 februari mantalsåret hos den lokala skattemyndighet som skall vidtaga den yrkade åtgärden. Ansökan bör vara skriftlig men får göras muntligen vid inställelse hos den lokala skattemyndigheten.

45 §¹

Mot beslut i kyrkobokföringsärende som underställes länsrätt eller domkapitel eller avser föreläggande av pastorsämbete enligt 30 eller 33 § eller 57 § andra stycket får talan icke föras.

Talan mot beslut i annat kyrkobokföringsärende föres genom besvär

Beslut i kyrkobokföringsärende som underställs länsrätt eller domkapitel eller avser föreläggande av pastorsämbete enligt 30 eller 33 § eller 57 § andra stycket får inte överklagas.

Beslut i annat kyrkobokföringsärende överklagas genom besvär

¹ Senaste lydelse 1979: 180.

a) hos länsrätten om beslutet meddelats av pastorsämbete och avser fråga om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister,

b) hos domkapitlet om beslutet meddelats av pastorsämbete och avser annan fråga,

c) hos länsrätten om beslutet meddelats av den lokala skattemyndigheten i Stockholm eller Göteborg.

Talan i fråga om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister får föras av den vars kyrkobokföring beröres av beslutet och av kommunen.

Frågor om kyrkobokföringsort, kyrkobokföringsfastighet, kyrkobokföring under viss rubrik eller registrering i obefintligregister får överklagas av den vars kyrkobokföring berörs av beslutet, av kommunen och av det allmänna ombudet. Besvär av det allmänna ombudet skall anföras inom tre veckor från den dag då det överklagade beslutet meddelades.

I annan fråga än som avses i tredje stycket får talan föras av den som beröres av beslutet. Talan i sådan fråga får föras utan inskränkning i tiden.

46 §²

Mot lokal skattemyndighets beslut i ärende om mantalsskrivning som underställes länsrätt får talan icke föras.

Talan mot beslut av lokal skattemyndighet i annat mantalsskrivningsärende föras genom besvär hos länsrätten. Talan får föras av den vars mantalsskrivning beröres av beslutet och av kommunen.

Lokal skattemyndighets beslut i ärende om mantalsskrivning som underställs länsrätt får inte överklagas.

Beslut av lokal skattemyndighet i annat mantalsskrivningsärende får överklagas genom besvär hos länsrätten. Talan får föras av den vars mantalsskrivning berörs av beslutet, av kommunen och av det allmänna ombudet.

Besvären skall ha inkommit senast den 15 april mantalsåret.

47 §³

Innan underställt ärende avgöres, skall person och kommun som får föra talan i ärendet beredas tillfälle att yttra sig över det som är av betydelse för avgörandet.

Innan underställt ärende avgöres, skall person, kommun och allmänt ombud som får föra talan i ärendet beredas tillfälle att yttra sig över det som är av betydelse för avgörandet.

Innan länsrätt eller domkapitel avgör besvärssärende inhämtas yttrande från beslutsmyndigheten och beredes den som, förutom klaganden, får föra talan i ärendet tillfälle att avge yttrande över det som är av betydelse för avgörandet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1986 men tillämpas inte i mål som har anhängiggjorts i länsrätten dessförinnan.

² Senaste lydelse 1979:180.

³ Senaste lydelse 1979:180.

Närvarande: justitierådet Knutsson, f. d. justitierådet Sterzel, regeringsrådet Tottie.

Enligt protokoll vid regeringssammanträde den 17 oktober 1985 har regeringen på hemställan av statsrådet Feldt beslutat inhämta lagrådets yttrande över förslag till lag om ändring i folkbokföringsförordningen (1967:198).

Förslaget har inför lagrådet föredragits av regeringsrättssekreteraren Björne Sjökvist.

Förslaget föranleder följande yttrande av *lagrådet*:

För att den åsyftade vida behörigheten för det allmänna ombudet skall komma till klart uttryck bör i den föreslagna nya 3 a § folkbokföringslagen intas en bestämmelse som – på sätt stadgandet utformades av folkbokföringskommittén (Ds Fi 1983:31) – utsäger att allmänt ombud får föra talan även till enskilda eller kommuns förmån.

I övrigt lämnar lagrådet förslaget utan erinran.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 31 oktober 1985

Närvarande: statsministern Palme, ordförande, och statsråden I. Carlsson, Lundkvist, Feldt, Sigurdson, Leijon, Hjelm-Wallén, Andersson, Göransson, Dahl, R. Carlsson, Holmberg, Hellström, Wickbom, Johansson, Hultström, Lindqvist

Föredragande: statsrådet Feldt

Proposition med förslag om allmänt ombud inom folkbokföringen

Anmälan av lagrådsyttrande

Föredraganden anmäler lagrådets yttrande¹ över förslag till lag om ändring i folkbokföringsförordningen (1967:198).

Föredraganden redogör för lagrådets yttrande och anför.

I det remitterade förslaget har inte tagits in någon uttrycklig bestämmelse om att det allmänna ombudet får föra talan till enskilda eller kommuns förmån. Lagrådet förordar en sådan bestämmelse. Jag ansluter mig till lagrådets uppfattning. Den nya 3 a § bör utformas på det sätt som lagrådet föreslagit.

Hemställen

Jag hemställer att regeringen föreslår riksdagen att anta det av lagrådet granskade lagförslaget med vidtagna ändringar.

Beslut

Regeringen ansluter sig till föredragandens överväganden och beslutar att genom proposition föreslå riksdagen att anta det förslag som föredraganden har lagt fram.

¹ Beslut om lagrådsremiss fattat vid regeringssammanträde den 17 oktober 1985.

Innehållsförteckning

Prop. 1985/86: 56

Propositionen	1
Propositionens huvudsakliga innehåll	1
Propositionens lagförslag	2
Förslag till lag om ändring i folkbokföringsförordningen (1967:198) ..	2
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde 1985-10-17	
1. Inledning	5
2. Allmänt ombud inom folkbokföringen	6
3. Upprättat förslag	7
4. Hemställan	7
5. Beslut	7
Bilaga 1 Sammanställning av remissyttrandena	8
Bilaga 2 Det remitterade förslaget	11
Utdrag ur lagrådets protokoll 1985-10-24	13
Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde 1985-10-31	14

